

A Szlovák Püspökkari Konferencia pásztorlevele *a püspökszentelések századik évfordulója és a népszámlálás alkalmából*

Drága testvérek!

Az életünk folyamán sok olyan évforduló van, amely felhívássá válik. Felhívássá arra, hogy álljunk meg, csendesedjünk el és nagylelkűen „dicsérjük a híres férfiakat” tetteikért, bölcsességükért, megfontoltságukért, jótetteikért – ahogy arra már az Ószövetség könyvei is emlékeztetnek minket (vö. Sir 44,1-5,12).

Az évfordulók és a jubileumok fontosak az életben, hogy felfrissítsék emlékeinket, alkalmassá tegyenek a hálaadásra, és készséggé arra, hogy folytassuk a megkezdett művet.

A szlovákiai egyház kiemelkedő jubileumai közé tartozik három püspök nyitrai felszentelésének századik évfordulója: 1921. február 13-án a Besztercebányai Egyházmegye részére Marián Blaha, a Nyitrai Egyházmegye részére Karol Kmeťko, a Szepesi Egyházmegye részére pedig Ján Vojtaššák lett felszentelve.

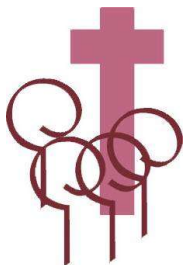
Az akkori sajtó ezt az örömteli eseményt olyan nagy jelentőségű eseménynek nevezte, „amilyen az a nap volt, amikor Štúr egységes nemzeti nyelvet adott a szlovákoknak”. A püspökök szentelése mérföldkő lett az első Cseh-Szlovák Köztársaságon belül Szlovákia vallási életének rendezésében. Ez az elrendezés már halvány utalásnak tekinthető a majdani Szlovák Egyháztartomány létrejöttére (1977).

Az új püspökökbe fektetett bizalom a következő években teljes mértékben beigazolódott. A rájuk bízott nyájnak nem csupán intézői, hanem elsősorban atyái lettek. A hívek javáért kifejtett erőfeszítéseik érezhetőek voltak az élet különböző területein, de elsősorban a lelkiek terén. Szemlátomást megújult a vallási élet. Eddig soha nem látott méreteket öltött többek között a missziós mozgalom, aminek következtében Szlovákia a missziók támogatásában Európa egyik élenjáró országává vált. A szellemi és anyagi értékekre való alapozás hamarosan gazdag termést hozott. Már néhány év eltelte után, majd több évtizeden keresztül az Egyház ebből élt, sőt ebből él a mai napig is. Vallási igyekezetüket azonban sajnos megfékezte az uralomra jutott ateista rendszer, főképpen Isten szolgája, Ján Vojtaššák esetében, az igazságtalan bírói ítélettel és a hosszantartó börtönbüntetéssel.

Amikor hálátelt szívvel, mint történelmi mérföldkőre emlékezünk a három püspök felszentelésére, nem hagyhatjuk figyelmen kívül azokat az alapokat, amelyek Szent Cirill és Metód korszakáig nyúlnak vissza. Száz évvel ezelőtt Nyitra „Metód városaként”, történelmi múltja miatt lett a három püspök felszentelésének a helye, hogy majd ők is folytassák Szent Cirill és Metód misszióját.

A mai napon az egyetemes Egyház Európa társvédőszentjeinek, Szent Cirillnek és Metódnak az ünnepét üli. Ők ugyanis jelentőségükkel megelőzték azt a kort, amelyben éltek. Olyan értékeket alkottak, amelyek vallásilag és kulturálisan a mai napig formálják és alakítják Európa, sőt az egész világ népeit. Tevékenységük a keresztény Európa kialakulásának idején – főképpen a szláv népek számára – különösen fontos volt és aktuális maradt egészen napjainkig.

Szent Cirill és Metód értékrendje a mai embert is ösztönözheti ebben a korban, amikor látszólag a végéhez ér és elmúló félben van a hagyományos kultúra, amikor növekszik a bizonytalanság, a félelem és a kiüresedés. A tesszalónikai testvérek napjainkban is a reménység küldöttei. Azt igazolják, hogy a vallási, kulturális és szellemi igyekezeteknek van értelme, és hogy ez egy hosszantartó „átadási és

befogadási” folyamat. Üzenetükhöz teljes mértékben és helyes módon kell visszatérnünk, mint egy biztos alapkőhöz. Még mindig érvényesek Szent II. János Pál szavai, amelyeket 1995. június 30-án mondott a háromszázezres, főképpen fiatalokból álló tömeg előtt, Nyitra-Janikovcén: „Drága barátaim, soha ne felejtsetek el, milyen nagy ajándékot kaptatok az Istentől. Generációk hosszú során át jutott el hozzátok Szent Cirill és Metód idejéből. Fogadjátok el felelősségteljes szabadsággal és szorgalmasan gyarapítsátok”.

Drága testvéreink, azzal is gyarapítjuk a hit ajándékát, hogy vállaljuk a vallási értékeket a népszámlálás elközelgő napjaiban.

„Azokat, akik megvallanak engem az emberek előtt, én is megvallom majd mennyei Atyám előtt” mondta az Úr Jézus az evangéliumban (Mt 10,32). Élünk mindnyájan azzal a lehetőséggel, hogy igazoljuk Jézus Krisztushoz és Egyházához való tartozásunkat.

Ugyanakkor emlékezzünk arra is, hogy a hitünk nem maradhat csupán „papíron”, hanem konkrét módon is meg kell valósítanunk:

- imádsággal, az istentiszteleteken, az Isten és embertársaink iránti szeretet gyakorlásával, az irgalmasság testi és lelki cselekedeteinek gyakorlása által.

Az előttünk álló időszak alkalmat ad arra, hogy beszéljünk a hitünkről, megszólítsuk azokat, akik eltávolodtak tőle, intenzívebb módon tanúskodjunk arról, hogy Isten jelen van életünkben;

hogy a világ általunk is halljon a szeretetről, hogy ne csak a szavaink által, hanem a tetteinket látva is értesüljön jóságáról.

Sokat kaptunk az Úristentől: nagylelkűen, ingyen, bőséggel. Jusson ez az eszünkbe, és mi is legyünk bátran nagylelkűek és bőkezűek.

A régiók azt szokták mondani, hogy „az ima nem késleltet, a jótékonyságod által nem leszel szegényebb”. Próbáljunk meg ehhez igazodni a jelen korban is. Tegyük meg minden tőlünk telhetőt, hogy senki se maradjon le, ne érezze magát kizártnak, kismizmizettnek, leírtnak – ahogy ezt a Szentatya is hangsúlyozza –, vagyis hogy senkiről se feledkezzünk meg.

Az előttünk álló népszámláláskor – kedves lelkiatyák és hívek – álljunk egyházközségeinkben készségesen azok rendelkezésére, akiknek nincsenek modern technológiai eszközeik. Segítsük elsősorban az időseket, akik nehézségekkel küzdenek az elektronikus eszközöket illetően. Minden helyzetben tegyük élő tanúbizonyságot hitünkről, amelyet az előttünk élő nemzedékektől örököltünk, a reményről és a szeretetről, amely a szívünkben rejlik.

S végül imádkozzunk a halálán lévő Konstantin-Cirillel együtt, akinek mennyei születésnapjáról (869. február 14-én) ma emlékezünk meg:

„Uram, Istenem, őrizd meg hű nyájadat, akinek élére engem, méltatlan és alkalmatlan szolgálodat választottad. Szabadítsd meg az istentelen és pogány gonoszságtól ... mindnyájukat egyesítsd, tedd kiváló és egységes néppé az igaz hitben ... kormányozd hatalmas jobboldal, rejtse el szárnyaid alá, hogy mindnyájan dicsérjék nevedet” (vö. Konstantin élete, 18. fejezet).

Ezeknek az értékeknek a megőrzéséhez áldásukat adják rátok püspökeitek.

Kérjük szentbeszéd helyett felolvasni az Évközi idő 6. vasárnapján, 2021. február 14-én.